

Fejér Megyei Bíróság
K. 20.606/2007/11. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fejér Megyei Bíróság Dr. Balcsó Péter Gyula ügyvéd (1065 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 15/a. II/1.) által képviselt **Fiskus Béla** (2473 Vál, Damjanich u. 41.) felperesnek,- Dr. Mátyus Imre jogtanácsos által képviselt **Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Főigazgatója** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen, akinek pernyertessége érdekében beavatkozott Dr. Kovács Tamás ügyvéd (1053 Budapest, Szép u. 5. fsz. 2.) által képviselt Hárskúti Megújuló Energia Központ Termelő Kft. (8442 Hárskút, Kossuth u. 25.), építési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

az alperes MKEH 2739/2006. JF-656/06. számú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően **hatályon kívül helyezi** és az eljáró közigazgatási szerveket új eljárás lefolytatására utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000,- (Tizenötezer) Ft + áfa perköltséget.

A perben feljegyzett illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A bíróság a felperes keresetlevele, az alperes nyilatkozata, a felek személyes előadása, továbbá a perbe becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást tárta fel.

A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Székesfehérvári Területi Műszaki Biztonsági Felügyelősége, mint elsőfokú hatóság 1048/23/2006. számú,

2006. december 5. napján kelt határozatával építési engedélyt adott a Hárskúti Megújuló Energia Központ Kft-nek a Vál külterület 0156/10 helyrajzi számú ingatlanon történő 1 db ENERCON E-53 típusú, 800 kW névleges teljesítményű szélérőmű építésére. A határozat rendelkező része tartalmazza az egyes szakhatóságok által előírt feltételeket.

Szakhatóságként szerepel a Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség, aki előírta, hogy az üzembe helyezéskor az üzemeltetőnek szabványos műszeres vizsgálattal kell ellenőriztetnie a telephely környezeti zajkibocsátását, illetve az üzembe helyezés feltételeként igazolnia a területre vonatkozó zajterhelési határértékek teljesülését.

Szakhatóságként járt még el a Fejér Megyei Növény- és Talajvédelmi Szolgálat, a Fejér Megyei Közlekedési Felügyelet Közúti-, Vasúti Osztály, a Polgári Légi Közlekedési Hatóság Repülés Felügyeleti és Engedélyezési Osztálya, a Honvédelmi Minisztérium Katonai Légügyi Hivatala, Vál község Jegyzője, valamint a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Székesfehérvári Irodája.

Az irányadó tényállás szerint az építési engedély kérelmet a Horváth Mérnöki Iroda Kft. nyújtotta be 2006. május 11-én, amihez csatolta az építési engedélyezési tervdokumentációt.

Az elsőfokú hatóság 2006. május 17-én – az ÁNTSZ – kivételével megkereste a szakhatóságokat állásfoglalásuk megküldésére.

A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, mint szakhatóság 2006. május 25-én kelt levelében az építési engedélyezési eljárás felfüggesztését kérte arra hivatkozással, hogy az építési engedélyezési tervdokumentációból megállapítható, hogy a kérelmező olyan tevékenység megvalósítását tervezi, ami a környezeti hatásvizsgálati és egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rend. 3. § (1) bekezdése alapján előzetes vizsgálat köteles. Az előzetes vizsgálati eljárás minden más hatósági engedélyezési eljárást megelőz.

Az elsőfokú hatóság az engedélyezési eljárást felfüggesztette, majd pedig 2006. június 4. napján kelt határozatával az eljárás felfüggesztését 2006. augusztus 31-ig meghosszabbította.

A kérelmező 2006. augusztus 30. napján benyújtotta az előzetes vizsgálati eljárást lezáró határozatot az építési hatóságnak.

A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 13229/2006. számú, 2006. augusztus 30. napján kelt határozatával megállapította, hogy a tervezett létesítmény megvalósításából, az elektromos földkábel és csatlakozópont kiépítéséből, a rendszer üzemeltetéséből jelentős környezeti hatások nem származnak. A tervezett tevékenység egységes környezethasználati engedélyhez nem kötött.

A rendelkező rész 3.1. pontja tartalmazza, hogy zajvédelmi szempontból:

- az építési engedélyezési tervben a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően akusztikai számításokkal kell igazolni a zajvédelmi megfelelőséget,
- üzembe helyezéskor az üzemeltetőnek szabványos műszeres vizsgálattal kell ellenőriztetnie a telephely környezeti zajkibocsátását, illetve az üzembe helyezés feltételeként igazolnia a területre vonatkozó zajterhelési határértékek teljesülését.

A határozat indokolásának 4. oldala a zaj- és rezgésvédelemmel összefüggésben rögzíti, hogy „az előzetes vizsgálati dokumentáció ellentmondásos információkat szolgáltat a tervezet szélerőmű zajhatása tekintetében. A tanulmány elemzése szerint az üzemeltetés környezeti zajhatással jár, a 7.2. fejezet szerint a zajvédelmi hatásterület a szélerőműtől számított 500-700 méteres körzet. Ezzel szemben a 7.3. fejezetben az szerepel, hogy a tervezett szélerőmű működése, karbantartása nem okoz zajt.

A 11. sz.mellékletben becsatolásra került terjedési számítás alapján – bár az előzetes vizsgálati dokumentáció annak eredményét nem veszi figyelembe – a telepítési helytől 1366 méterre lévő Vál településen a szélerőmű üzemeltetése előrelátható módon nem okoz határértéket meghaladó környezeti zajterhelést.

A benyújtott dokumentációkban foglaltak alapján **nem tartom szükségesnek a környezeti hatásvizsgálati eljárást.**

A zajvédelmi követelmények érvényesítésére az építési hatósági eljárások keretében lehetőség nyílik.”.

Ezt követően a környezetvédelmi hatóság **utalt még arra, hogy a 45/1997. (XII. 29.) KTM rend. szabja meg az építési engedélyezési tervek tartalmi követelményeit.** A KTM rend. 5. § (14) bekezdés c) pontja szerint az építési engedélyezési tervnek igazoló műszaki számításokat kell tartalmaznia a zajforrást tartalmazó építményeknél az akusztikai megoldások megfelelőségéről.

Az elsőfokú építési hatóság az eljárás megindításáról az érintetteket tájékoztatta, így a felperest is.

A felperes 2006. június 26-án kelt levelében jelezte, hogy a szélerőmű közvetlen szomszédságában fekvő 0156/9 helyrajzi számú szőlő és gyümölcsös besorolású ingatlanán folyamatosan munkálatokat végez. Álláspontja szerint a szélerőmű telepítésével járó zaj- és rezgés terhelést jelent az ott dolgozók szervezetére. Egyebekben is aggályát fejezte ki a szélerőmű által keltett hangnyomásszint miatt.

Az elsőfokú hatóság válaszában tájékoztatta a felperest arról, hogy az építési engedély határozatról ő is értesítést kap.

További szakhatósági hiánypótlások miatt az eljárás még elhúzódott.

Az elsőfokú iratok között fellelhetően a kérelmező faxon, – hivatkozva az ügyintézővel folytatott telefonbeszélgetésre – 2006. december 4-én megküldte az előzetes vizsgálati eljárásban becsatolt dokumentáció zajhatásra vonatkozó anyagából a 11. sz.melléklet három oldalát.

A fenti előzmények után került sor 2006. december 5-én az elsőfokú építési engedély határozat kiadására.

A felperes fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú határozat ellen. Abban lényegében már az eljárás során írt levelében foglaltakra tért ki. Konkrétan is hivatkozott arra, hogy a szélerőmű közvetlen szomszédságában lévő ingatlana mellett ugyancsak a tulajdonát képezi a 0156/7 helyrajzi számú ingatlan, így együtt kb. 8 ha egybefüggő intenzív természetű gyümölcstetvényt művel, ami lényegében egész éves folyamatos munkát igényel. A folyamatos munkavégzésben pedig nagymértékben zavaró lehet az erőmű zaja, továbbá a munkaegészségügyi értékelés szerint a szélerőmű által előidézendő fényvibráció is jelentős hatású károsító tényező.

Utalt arra, hogy a szélerőmű megváltoztatja, illetve megtöri a térségben uralkodó szélirányt, megnöveli a szélsébség mértékét és a szél erejét, amelynek az ültetvényekre károsító hatása van. Rögzítette, hogy az érintett területek a helyi építésügyi szabályzatban beépítésre nem szánt, általános mezőgazdasági célra szolgáló területek, azonban a művelési ág szerint jelentős eltérés van.

Hivatkozott a más országokban a szélerőművek környezetében kizáró gazdálkodásra.

Ugyancsak sérelmezte a szakhatóságok kikötését, „hiszen a kikötésekből megállapítható, hogy a szélerőmű telepítésével kapcsolatosan nem készülhetett hatástanulmány, s mindazon feltételek megléte vagy hiánya, amelyek az üzembe helyezés előírásai, a megfogalmazásból kitűnően csak akkor válnak ismertté, ha a szélerőmű eljut az üzembe helyezés előtti stádiumba, azaz, ha teljes mértékben megépítették.

Hivatkozott arra, hogy nem tartalmaz az engedély adatot arra vonatkozóan, hogy a szélerőmű környezetre gyakorolt zajterhelése milyen mértékű és álláspontja szerint ezt már a megépítés előtt vizsgálni kellene.

Ismételten utalt arra, hogy az általa ismert hangnyomásszint határértékek ugyan lakott területre vonatkoznak, azonban az ültetvény művelése során - mint ahogy arra már hivatkozott – a zajterhelés mértéke zavaró lehet.

Kérdésként tette fel, hogy vajon a szélerőmű rotorja nem nyúlik-e be az ingatlana fölé, hiszen az engedélyben megjelölt ingatlan meglehetősen keskeny.

Ugyancsak hivatkozott arra, hogy az engedélyből kitűnően Vál Község Jegyzője a közútkezelői hozzájárulását még nem adta meg a szélerőmű területének megközelítéséhez.

A másodfokú hatóság 2739/2006. JF-656/06. számú, 2006. január 8. napján kelt határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta.

Az indokolásban a felperes fellebbezésében foglalt felvetések egy részét idézi vissza.

Ezt követően rögzíti, hogy az elsőfokú határozat a rendelkező részben megfogalmazott feltételek és az indokolásban hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján megalapozott, ezért nem adott helyt a fellebbezésnek. Hivatkozott még arra, hogy a felperesnek lehetősége lett volna iratbetekintési jogával élni. Annak alapján pedig arról is meggyőződhetett volna, hogy a rotorlapátok szélső pontja 61,5 méterre van az ingatlanától.

A Bicskei Körzeti Földhivatal tulajdoni lapja alapján pedig a felperes ingatlana szántó művelési ágú.

A felperes személyesen eljárva keresetet nyújtott be az alperes 2739/2006. JF-656/06. számú határozata felülvizsgálatára. Abban lényegében a fellebbezésben foglaltakat ismételte meg.

Újra hivatkozott a szakhatósági kikötésekre, illetőleg arra, hogy az elsőfokú határozat arra vonatkozóan nem tartalmaz adatot, hogy a szélerőmű környezetre gyakorolt zajterhelése milyen mértékű.

Kifogásolta, hogy a fellebbezésében előadottakra a másodfokú határozat érdemi álláspontot nem tartalmaz, felvetéseit érdemben nem vizsgálta, azokra választ nem adott.

Utalt arra is, hogy a határozatokból megállapítható, hogy az eljáró hatóságok nem ismerik a helyszínt, mert az nem vitás, hogy az ingatlana a tulajdoni lap szerint szántó művelési ágú, ténylegesen azonban gyümölcsössel betelepítésre került. A hatályos jogszabályi rendelkezések szerint 2010-ig kell a művelési ág változást átvezettetni az ingatlan-nyilvántartásban.

Kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyzését és új eljárás lefolytatását, továbbá az alperes perköltségben marasztalását.

Tárgyalási nyilatkozatában már a felperes jogi képviselője megismételte azt a kifogást, ami a zajra vonatkozó vizsgálatot érintette, továbbá hivatkozott arra, hogy az építmény elhelyezését szolgáló terület minősítése téves, álláspontja szerint ugyanis szélerőművet csak különleges besorolású vagy ipari területre lehet elhelyezni. Ezzel szemben a váli önkormányzat rendelete értelmében az érintett terület alternatív energia hasznosítására alkalmas mezőgazdasági területként minősített.

Az alperes nyilatkozatában a felperes keresetének elutasítását kérte.

A szakhatósági állásfoglalásokkal kapcsolatban kiemelte, hogy hatásköre kizárólag arra terjed ki, hogy a jogszabályok által megkívánt szakhatósági állásfoglalások meglétének tényét megvizsgálja. Amennyiben a szakhatóságok

feltétellel vagy anélkül hozzájárulnak az adott létesítményhez, akkor az engedélyt a hatóságnak mérlegelés nélkül ki kell adnia.

Utóbb az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes bizonyítékokat nem csatolt a keresetleveléhez, ezért azt már idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

A továbbiakban az alperes a felperes fellebbezésének elbírálására vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy „, a másodfokú hatóságnak nem feladata olyan kérelmet elbírálni, amelynek a megválaszolása már az általános iskola 8. osztályának elvégzése után is triviális kell, hogy legyen, tekintettel arra, hogy ez a fizika törvényeiből adódik”.

Az alperesi beavatkozó ugyancsak a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy abban konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg a felperes. Hivatkozott arra is, hogy a tevékenység egységes környezethasználati engedélyhez nem kötött. Ugyan a környezetvédelmi hatóság valóban rámutatott az előzetes vizsgálati eljárásban becsatolt dokumentáció bizonyos ellentmondására, azonban zajvédelmi szempontból mégsem tartotta szükségesnek a környezeti hatásvizsgálati eljárást.

Utalt arra, hogy a hivatkozott halláskárosodásra bizonyítékot nem csatolt a felperes, ugyancsak a fényvibrációra sem.

Hivatkozott arra, hogy a 8/2002 (III.22.) KöM-EüM együttes rendet 1. sz. melléklete a mezőgazdasági ingatlanra nem állapít meg zajhatárértéket. Ettől függetlenül az előzetes vizsgálati anyag 11. sz. melléklete tartalmazza az ide vonatkozó vizsgálatot. A környezetvédelmi szakhatóság pedig nyilatkozott az építési engedély kiadásával kapcsolatban. Ugyancsak rámutatott arra, hogy álláspontja szerint a rendezési tervi megjelölés megfelel az OTÉK szabályainak.

Az alperes a bíróságnak a tárgyaláson feltett kérdései miatt eljárási kifogást nyújtott be, majd pedig az eljáró bíróval szemben elfogultsági kifogást terjesztett elő.

A feltárt tényállás alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes keresete alapvetően megalapozott.

A bíróság előzetesen rögzíti, hogy a bírói gyakorlat szerint a felperes a támadott határozattal szembeni keresetet jogszabálysértésre hivatkozással is benyújthatja. Abban azonban azt a konkrét jogszabályhelyet, amit az alperes megsértett, nem kell megjelölnie.

A felperes keresetlevelében (is) jól körülhatárolhatóan és egyértelműen kifogásolta azt, hogy az elsőfokú határozat semmilyen adatot nem tartalmaz a szélrómú környezetre gyakorolt zajterhelésére vonatkozóan, vitatta a szakhatósági álláspontot és ugyancsak a zajhatással összefüggően munkaegészségügyi problémákat vetett fel.

Egyebekben pedig a másodfokú határozat tekintetében eljárási hibára is hivatkozott.

A felperes fellebbezésének a hiányzó hatástanulmányra vonatkozó kijelentésével összefüggésben a bíróság rámutat, hogy az nyilvánvalóan a környezetvédelmi hatóságnak arra az álláspontjára utal, ami az előzetes vizsgálati eljárást lezáró határozat 5. oldalán szerepel, nevezetesen, hogy a hatóság zajvédelmi szempontból nem tartotta szükségesnek a környezeti hatásvizsgálati eljárást. Ennek alapján a felperes állítása megalapozott volt. A környezeti hatásvizsgálat lefolytatásának (az abban készítendő hatástanulmány) szükségtelenségét megállapító hatósági álláspontot a felperes azonban csak az előzetes vizsgálati eljárást lezáró határozat elleni fellebbezésében kifogásolhatta volna, jelen perben nem.

Fentiek után a bíróság a Pp.339/A. §.a értelmében a másodfokú határozat jogszerűségét – ugyan az abban csak jelzés szintjén szereplő, de az elsőfokú határozatban konkrétan is megjelölt - 46/1997. (XII. 29.) KTM rend. (a továbbiakban: építési engedélyezési rendelet), valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) alapján vizsgálta.

Az építési engedélyezési rendelet 12. §-a értelmében a kérelemhez a külön jogszabályban meghatározott építészeti – műszaki tervdokumentációt csatolni kell.

A külön jogszabály, nevezetesen a **45/1997. (XII. 29.) KTM rend. 5. §-a** értelmében új építmény esetén az **építési engedélyezési tervdokumentációnak** különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:

- 11. pont: műszaki leírást, mely ismerteti **az építményre vonatkozó (...) zaj és rezgés elleni védelmi megoldásokat, az építmény és környezet kölcsönhatását ...;**
- 14. pont: **igazoló műszaki számításokat** a hatályos nemzeti szabványban foglaltak vagy azzal legalább egyenértékű műszaki megoldás szerint a **zajforrást tartalmazó,** illetve a határérték feletti környezeti zajjal terhelt **építményeknél az akusztikai megoldásokról.**

A becsatolt építési engedélyezési tervdokumentációból megállapítható, hogy a fenti két pontból idézett követelményeknek a tervdokumentáció nem tesz eleget és a határozatból sem derül ki, hogy a hatóság bármilyen módon vizsgálta, értékelte volna a fenti követelmények teljesítését.

A környezetvédelmi előzetes vizsgálati eljárásból becsatolt 11.sz.melléklet nem az építési engedélyezési tervdokumentáció része, arra a tervezői nyilatkozat sem terjedhet ki, egyebekben pedig a becsatolásra kerülő mellékletben foglaltakat sem értékelte a hatóság.

A fentiekkel összefüggésben a bíróság vissza utal arra, hogy a környezetvédelmi hatóság az előzetes vizsgálati eljárást lezáró határozata indokolási részében

kifejezetten utalt arra, hogy a zajvédelmi követelmények érvényesítésére az építési hatósági eljárások keretében lehetőség nyílik, és **konkrétan is hivatkozott a bíróság által fent kiemelt jogszabályhelyre** is. Egyebekben ez azt is jelenti, hogy az előzetes vizsgálati eljárásba becsatolt 11. sz. melléklet a környezetvédelmi hatóság álláspontja szerint sem elégtí ki a 45/1997. (XII. 29.) KTM rend. 5. § (14) bekezdés c) pontjában foglaltakat.

A bíróság nem vitatja az alperesi beavatkozó azon álláspontját, hogy a 8/2002. (III. 22.) KöM-EüM együttes rendelet melléklete a mezőgazdasági területekre vonatkozóan védendő területet, illetőleg határértéket nem jelöl meg. Ez azonban nem jelentheti azt, hogy az építési tervdokumentáció ne a jogszabály által megkövetelt tartalommal készüljön el, továbbá, hogy az ÁNTSZ a szakhatósági hatáskörében ne vizsgálhassa közegészségügyi szempontból a különleges terület tekintetében a zajhatást.

Az építési engedélyezési rendelet 2. sz. melléklete előírja, hogy az építésügyi hatósági eljárásokban mely szakhatóságok közreműködnek. A II.1. ponton belül az ÁNTSZ, mint szakhatóság közreműködik az OTÉK-ban meghatározott, az egyes terület-felhasználási egységeken kivételesen elhelyezhető építmény építésügyi hatósági engedélyezése során a közegészségügy és járványügy követelményei érdekében.

A 253/1997. (XII. 20.) Korm. rend. (a továbbiakban: OTÉK) 24. § (1) bekezdése értelmében a különleges területbe azok a területek tartoznak, amelyek a rajtuk elhelyezendő építmények különlegessége miatt (helyhez kötöttek, jelentős hatást gyakorolnak a környezetükre vagy a környezetük megengedett külső hatásaitól is védelmet igényelnek) az OTÉK 10-23. §-ai szerinti területektől eltérő területek. A (3) bekezdés 6. pontja értelmében ide tartozik a kutatás-fejlesztés, a megújítható energiaforrások építményeinek területei (például szél- és napenergia).

Az OTÉK 29.§. értelmében a mezőgazdasági területek nem beépítésre szánt területek, azon csak meghatározott építmények helyezhetők el.

Kivételesen, az önkormányzat döntése alapján elhelyezhető rajt szélerőmű is. Mint ilyen minősítésű területre pedig kiterjed az ÁNTSZ szakhatósági hatásköre, így állásfoglalását be kellett volna szerezni.

Az ÁNTSZ szakhatósági állásfoglalása pedig a közegészségügy körében vélhetően kiterjedt volna éppen arra a kérdésre is, amit a felperes a keresetlevelében a munkaegészségüggyel összefüggésben jelölt meg.

A fentiek szerinti hiányosságokat az eljáró másodfokú hatóságnak a felperes fellebbezése folytán észlelnie kellett volna, amennyiben azt érdemben elbírálta volna.

A Ket. 104. § (3) bekezdése értelmében a határozat egésze ellen irányuló fellebbezés alapján a fellebbezés elbírálására jogosult szerv a sérelmezett döntést,

valamint az azt megelőző eljárást vizsgálja. Ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.

A fentiektől eltérően azonban az alperes sem a felperes érdemi kifogásait, sem a határozat egészének jogszerűségét nem vizsgálta. Önmagában megállapította, hogy az elsőfokú határozat jogszerű, de azt, hogy a felperes által felhozott észrevételek mely jogszabályhely alapján nem megalapozottak, arról nem nyilatkozott. A bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes a másodfokú eljárásban nem a Ket. 104. §. nak megfelelően járt el.

A fentiek okán, miután helybenhagyta az elsőfokú határozat jogszabálysértő döntését és maga sem a Ket. szabályai szerint járt el, a bíróság a felperes keresetének helyt adva az alperes határozatát a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A szakhatósági állásfoglalásokkal összefüggésben a bíróság megjegyzi, hogy nem vitásan az eljáró hatóságot, jelen esetben mind az első-, mind a másodfokú hatóságot köti a szakhatóság álláspontja.

Azt azonban nem tiltja semmilyen jogszabály, hogy az eljáró hatóság felhívja a szakhatóság figyelmét arra, amennyiben a szakhatóság véleménye esetleg a korábbi hatósági határozata rendelkező részével összevetve hiányos.

Az elsőfokú hatóság rendelkezett a környezetvédelmi hatóság előzetes vizsgálati eljárást lezáró határozatával. Annak rendelkező részében a környezetvédelmi hatóság a fentiekben kifejtettek szerint az építési engedélyezési tervre vonatkozóan - a jogszabállyal megegyező - kikötéseket tette zajvédelmi szempontból.

A bíróság álláspontja szerint az elsőfokú hatóságnak jeleznie kellett volna a határozatban, illetőleg a szakhatósági állásfoglalásban lévő eltérést. Ugyanakkor ennek hiányában is a műszaki tervdokumentáció megfelelőségét vizsgálnia kellett volna.

A felperesnek a fényvibrációra, illetőleg a szélirány megváltozására vonatkozó felvetését a másodfokú határozat alapján nem tudta elbírálni a bíróság, miután azokra a felvetésekre az alperes semmilyen szinten nem reagált, jogszabályt nem jelölt meg a fellebbezés e körben történő elutasítására.

A bíróság a felperes által kifogásolt önkormányzati rendelettel kapcsolatban csupán rögzíti, hogy amennyiben esetlegesen az jogszabálysértő volna, annak felülvizsgálata nem tartozik a közigazgatási bíróság hatáskörébe, továbbá annak esetleges jogszabálysértő volta ellenére is az abban foglaltak kötik az építési hatóságot.

Ugyanakkor a felperes által hivatkozott rendelet sem az építési engedélyben sem a tervdokumentációban nem került megjelölésre, az 1997.évi LXXVIII.tv. (a továbbiakban:Étv.) 18.§.(1), és 7.§.(3) bekezdésben foglaltak ellenére.

Fellelhető viszont az iratok között Vál Község Településszervezeti Tervének néhány oldala. Az Étv.7.§.(3) bekezdés d./ pontja értelmében a településszerkezeti

tervet az önkormányzat határozattal állapítja meg. A hatósági határozatból - az erre való hivatkozás hiányában - az sem derül ki, hogy a Terv elfogadásra került-e.

A felperesnek azon észrevételére, ami a közútkezelői engedélyre vonatkozott, a bíróság megállapítja, hogy az nem az építési engedélyezési eljárás része, azt - az ügyi hatóság szakhatósági engedélye értelmében - az útsatlakozás létesítéséhez kell beszerezni.

Az új eljárásban az elsőfokú hatóságnak az építési engedélyezési tervdokumentációval összefüggésben meg kell követelnie a vonatkozó rendeletben foglalt valamennyi előírást, különös tekintettel a bíróság által megállapított jogszabálysértésre és be kell szerezni az ÁNTSZ szakhatósági véleményét is a megjelölt körben.

A továbbiakban - miután erre már nem irányult a kereset - csak jelzi a bíróság, hogy az új eljárásban természetvédelmi és tájvédelmi hatósági jogkörében is meg kell keresni, mint szakhatóságot, az érintett elsőfokú környezetvédelmi hatóságot (építési engedélyezési rendelet 2. sz. melléklet III/1. pontja a külterületre vonatkozóan) és dokumentált helyszíni szemlét is tartani kell. (Étv.34.§. Ket.39.§.)

Az alperes a Pp. 114. §-a alapján kifogást terjesztett elő az eljárás szabálytalansága ellen.

A bíróság az eljárási kifogást a 8. sorszámú jegyzőkönyvben elutasította, az elutasítást az alábbiak szerint indokolja:

Az alperes képviselője arra tekintettel nyújtott be eljárási kifogást, hogy álláspontja szerint az eljáró bíróság nem a Pp. szabályainak megfelelően készítette elő a tárgyalást. Amennyiben az előkészítés megfelelő lett volna, úgy a bíróság nem a tárgyaláson tette volna fel azokat a kérdéseket, illetőleg felhívásokat, amelyek az első tárgyaláson elhangzottak.

A közigazgatási eljárásra is vonatkozó általános szabályokat a keresetlevél alapján történő intézkedésre vonatkozóan (tárgyalás előkészítése) a Pp. 124. §., a speciális szabályokat pedig a 332. §. tartalmazza.

A felhívott §-ok és a beterjesztett iratok alapján a bíróságnak csak a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét kellett elbírálnia a tárgyalás előtt külön intézkedésként. A személyesen eljáró felperes keresetleveléből megítélhető volt, hogy milyen körben támadja az alperesi határozat jogszerűségét, hiánypótlásra nem volt szükség.

A felperesnek - szemben mind az alperes, mind az alperesi jogi képviselő további álláspontjával - bizonyítékokat a keresetlevélben foglalt állításai egy részéhez nem kellett csatolni. Azokban ugyanis a felperes olyan kifogásokat tett, amelynek bizonyítására a Pp. 336/A. § (2) bekezdése értelmében az alperes köteles.

A Pp. nem írja elő, hogy az esetlegesen szükséges bizonyításra a bíróságnak már a tárgyalás előtt is fel kellene hívni a feleket. Egyebekben pedig erre nem is volt szükség, hiszen a rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóak voltak a tényállás hiányosságai.

A továbbiakban a Pp. 133. § (1) bekezdése értelmében az eljáró bíró szabja meg azoknak a cselekményeknek a sorrendjét, amelyeket a tárgyaláson teljesíteni kell. **A felekhez kérdéseket intézhet.**

Fentiek alapján a bíróság nem követett el olyan eljárási hibát, ami az eljárási kifogást megalapozta volna.

A bíróságnak a tárgyaláson feltett kérdései egyebekben arra irányultak, hogy az alperes maga is észlelheti a kérdések alapján a saját, illetőleg az elsőfokú határozat hiányosságait, így akár a bíróság ítélete előtt lehetőség lett volna a Pp. 337. § (2) bekezdése alapján eljárni.

Az alperes ezt a lehetőséget nem ismerte fel, sőt a továbbiakban az eljáró bíró ellen jelentett be elfogultságot.

Az elfogultsági kifogást a Fejér Megyei Bíróság Pk. 20.965/2007/2. számú végzésével elbírálta, az eljáró bíró kizárását megtagadta.

A bíróság a továbbiakban az alperesnek arra nyilatkozatára, hogy a perrel érintett közigazgatási eljárásban a hatóságnak a műszaki biztonságot kellett vizsgálnia, meg kívánja jegyezni, hogy a hatóságoknak az elsőfokú határozatban is felhívott építési engedélyezési rendelet alapján kellett eljárnia és a rendelet valamennyi előírását be kellett volna tartania. Mint ahogy a bíróság rámutatott a keresettel kifogásolt jogszabálysértés mellett az elsőfokú határozatnak egyéb hiányosságai is vannak.

A hatósági eljárás további követelményeire vonatkozóan pedig a bíróság visszaidézi a Ket. alapelveit (1. §), ezen belül is azt, hogy a közigazgatási hatóság a hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja. A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni.

Amennyiben az eljáró hatóságok az új eljárás során a fentieket szem előtt tartják, úgy nyilván az ügyfélben, jelen esetben az engedélyesben fel sem merül, hogy a jogszerű építési engedély kiadása ne az eljáró hatóságon és szakhatóságokon múlna, és az építkezés megkezdésének illetve jogszerű folytatásának nem a felperes pereskedése - amihez a bíróság közreműködik - az akadálya.

A felperes pernyertes lett, ezért a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes perköltségének, ezen belül az ügyvédi munkadíjnak a

megfizetésére. Ennek mértékénél a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rend. 3. § (3) bekezdésére volt figyelemmel. Miután a jogi képviselő csak a perben képviselte a felperest, a keresetlevelet nem ő készítette és egyéb beadványa sem volt, így a minimális munkadíjat állapította meg.

A perben feljegyzett eljárási illetéket az alperes alanyi illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Székesfehérvár, 2007. június 7.

Müllerné Dr. Hradzsky Erzsébet sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Horváthné Sipos Szilvia